

Plan, tør jeg ikke slutte mig til de nye anty-
bede Træk af en Plan, fordi jeg ikke tilstræk-
kelig kender Forholdene ved Skolevæsenet og
de Afstande, der er Tale om, men jeg optager
med Glæde den Grundtanke, at Skolevæsenet
paa en eller anden Maade skal bidrage til at
lette Erhvervelsen af en Geistlig der paa Ste-
det. Strax at bestemme, at der skal være en
Befal ved den ene Skole, istedfor en
Kirke, frymper jeg mig dog ved, og det
vil Rigsdagen vist ogsaa betænke sig paa
at paahyde. Lad os huske paa, at der
er en religiøs Længsel efter at faae en
egen Kirke, og sjøndt man vel kan sige, at en
Stue ogsaa er en Kirke, vide vi dog ikke ret-
tere, end at disse Mennesker have en Længsel
efter at udgjøre et Sogn blandt Folkekirken
andre Sogne, og lad os respektere Frivillig-
heden; de have stude sammen for at opnaae
noget Saadant, lad os hjælpe dem dertil.
For Dieblisset foreligger altsaa det Spørgs-
maal, om der i dette Aar er Noget, at gjøre
ved denne Finantspost, og jeg skal da henstille
til Rigsdagen, om den ikke allerede iaar vil
begynde med at bevilge en lille Sum, hvorved
Arbejdet uden Tvivl væsentlig vil kunne for-
beredes og sikres. Naar Rigsdagen allerede
iaar tilbød til Materiales Anstæffelse f. Ex.
1000 Rb. af de 4000 Rb., turde vi haabe, at
den de følgende Aar vilde bevilge det Øvrige.
— Et andet Punkt, som naturligtvis ogsaa
maa ligge den paa Hjertet, der idetmindste har
et væsentligt Ansvar for hvad der skeer, uagtet
han saa lidet kan blande sig i det Enkelte, er
Theatret. Det har søgt om flere Ting, men
Hovedsagen er den Henstand, der er begjært
med Hensyn til Afdragene paa Gjælden til
Sørø Akademi. Jeg vil vel ikke ubetinget be-
nægte, hvad ogsaa her er sagt, at Theatrets
økonomiske Status vil kunne hæve sig saaledes,
naar det nyder de øvrige Understøttelser, som
jeg haaber, Rigsdagen ikke unddrager det, at
det maastee kunde holde sig selv; men hvorfor
man fremfor Alt ønsker denne Henstand, er
for at faae gjort en Begjærdelse til en Institu-
tion, vi idelig trænge til ved Theatret, nemlig
en Reserverfond. Den har været omtalt i
mange Aar, den skalde være en Tilflugt i det
Tilsælde, at Statens Bidrag ikke strakte til,

men den eksisterer ikke, og hvad der skalde være
Reserverfond, er uheldigtvis bestandig bleven
det Modsatte. Ligesom denne Reserverfond vil
være af største Vigtighed for Theatret til at
befrie det for den ikke ringe Byrde af
laante Forskud, som det aarlig maa gjøre —
for hvert Aars Regnskab omtrent 30,000 Rb.
— og betale Renter af i kortere eller længere
Tid for senere at amortisere denne Gjæld ved
den store Udbetaling, der finder Sted i The-
ateraarets sidste Kvartal, der er Finantsaarets
første Kvartal, saaledes vil den ogsaa i andre
Henseender være af yderste Vigtighed for Stift-
telsen, og jeg vover at tage den Nitring til
Indtægt, der er kommen fra flere Sider, at
den nuværende Bestyrelse gjør sig Umage for
Besparselser. At Besparelser ere indtraadte
ved Balletten, er pøensynligt, og at de ere i
Begreb med et indtræde paa mange andre
Punkter, troer jeg, vi tør forlade os paa. Hen-
sigten med den forlangte Henstand af Beta-
lingen af Gjælden til Sørø Akademi er saa-
ledes væsentlig den at faae dannet en Reserve-
fond, hvorved Theatret idetmindste kunde sikke
sig fritagelsen for saadanne uventede og haarde
Tryk, som den sidste Tids Begivenheder have
medført. — Om Sædtillægget uddeles ret, kan
jeg vel ikke med Bestemthed paastaae, men den
Tanke, der her er henkastet, at det kunde være
muligt, at Nogle fik Sædtillæg, der kun havde
en overmaade ringe Deel af deres Levebrød
ved Theatret, skal jeg optage og nærmere for-
følge. — Just med Hensyn til Sædtillægget vil
jeg ogsaa tale for at beholde det sidste Aars
Postering af 25,000 Rb. istedetfor 15,000 Rb.
Vi vide Alle, at hverken den ene eller den
anden Sum i dette Aar vil komme til An-
vendelse, men Bevillingen af den hele Sum
vil mere staae som en Vorgen for, at Rigs-
dagen vil sikke Theatret fuldstændig Dækning
for den mulige Udgift til Sædtillæg, der kunde
paaføres det, end som Noget, der har en vir-
kelig pekuniær Betydning. — Naar man oftere
har opstillet det Spørgsmaal, hvad der vilde
skee, hvis det manglede Theatret paa Evne til
at fortsætte sin Virksomhed, da er det jo klart,
at det vilde være en sørgelig Tilstand, ikke blot
for den, der staaer i Spidsen for Styrelsen,
men ogsaa for en videre Kreds. Jeg beder